

Katoliški GLAS

Uredništvo in uprava:
Gorica, Riva Piazzutta št. 18
Uredništvo za Trst:
Ulica Valdirivo 35/II., Tel. 29210

Poštno ček. račun: št. 9-12410
Cena: Posamezna št. L 20
Naročnina: Mesečna L 85
Za inozemstvo: Mesečno L 150

Leto III. - Štev. 7

Gorica - 15. februarja 1951 - Trst

Izhaja vsak četrtek

Nove komunistične žrtve na Češkoslovaškem

Komaj je končal prosluli proces zoper tri slovaške škofe, že je začel in tudi končal v Pragi nov proces zoper katoliško duhovščino. To pot so sedeli na zatožni klopi osebni tajniki praškega in olomuškega nadškofa, tajnik kraljevohradskega škofa in nekateri drugi duhovniki, ki so bili obsojeni na ječe od treh do trinajstih let. Tajniku praškega nadškofa so očitali, da je posredoval med apostolsko nunciaturo in med svojim, v nadškofijskem dvorcu interniranim nadškofom; drugemu so očitali, da je imel zveze z Vatikanom; tretjemu, da je dajal razne informacije papeškemu odposlaniku v Pragi. Enemu izmed ostalih obtožencev pa so očitali, da je razširjal lažnive vesti o preganjanju kat. Cerkve od strani države. Zadnji očeček je v resnici višek nesramnosti. Vsemu svetu je znano, kako so na Češkoslovaškem zatrli najbolj osnovne pravice vere in vesti, zopet in zopet čitamo o raznih procesih zoper kat. škofe in duhovnike, o njihovih obsodbah in deportacijah, o umiranju katoliških duhovnikov in vernikov po koncentracijskih taboriščih, pa se upajo ti ljudje trditi, da na Češkoslovaškem ni nobenih verskih preganjanj. In to vam trdijo v trenutku, ko obsojajo duhovnike in škofe na dolgaletno in celo na dosmrtno ječo samo zaradi tega, ker so imeli ti zveze s papeškim odposlancem takrat, ko ga je komunistična vlada sama priznavala, ali ker so imeli zveze s svojim lastnim škofom. Če to ne pomeni preganjanja Cerkve, potem pa res ne vemo, kaj smatrajo ti ljudje sploh za preganjanje.

Češkoslovaška vlada sama čuti potrebo, da bi se opravičila, zato zanika vsako preganjanje ter trdi, da so glasovi o verskem preganjanju le »propaganda kapitalističnega sveta in vatičanskega radija«. In da bi dala svojim besedam večjo verodostojnost, se hvali, da je prispevala devet milijonov čeških kron za popravilo 25 cerkva v praški okolici. Mi ne vemo, ali odgovarja ta trditve resnici, vemo pa to, da bodo vse te cerkve prazne in brez duhovnikov, ako bo ljudska vlada nadaljevala s svojim preganjanjem katoliške duhovščine ter pustila, da bo umirala ta duhovščina po ječah, kot je umrl zadnje čase opat dr. Stanislav Jerolimek, ki je bil 2. decembra preteklega leta obsojen na 20 let ječe. Tega vrlga opata in duhovnika so obsodili na ječo, akoravno je že med procesom tožil čez svoje zdravstveno stanje, tako je njihova obsodba zadela v resnici na pol mrtvega človeka. To so dejstva, ki vse drugače govorijo kot lažniva in naravnost cinična komunistična propaganda. Toda »vsaka sila do vremena« in nobeno drevo se ni zrastle od neba. Tudi komunistično drevo ne bo! Prej ali slej bodo morali tudi češkoslovaški rdeči rablji priznati z Julijanom Odpadnikom: »Zmagal si, Galileje!«

Važen teden za Turčijo

Ta teden je zelo važen za turško republiko. V Carigradu in v Ankari se vršijo namreč dve zelo važni mednarodni konferenci: v Carigradu zborujejo diplomatski zastopniki ZDA in državah Bližnjega Vzhoda, v Ankari pa so prišli posebni pooblaščenca iz Washingtona, da se s turško vlado posvetujejo o obrambi vzhodnega dela Sredozemskega morja in vsega Bližnjega Vzhoda sploh. Vse kaže, da je na vidiku nov obrambni pakt, ki naj bi vezal države vzhodnega Sredozemlja in Balkana.

To bi utegnil biti namen tudi potovanju v Beograd g. Perkinsa od zunanjega ministrstva v Washingtonu. Ta je prišel v Jugoslavijo v torek in je tam imel razgovore z maršalom Titom, Kardeljem in

SKRIVNOSTI ZA ŽELEZNO ZAVESO

Malokdaj se posreči objektivnemu opazovalcu priti preko železne zaves. Kdor pa pride, pa vidi tam marsikaj, kar se svobodnemu človeku niti ne sanja, da je kaj takega mogoče.

JUGOSLAVIJA

uradno ni več za zaveso. A to je samo uradno. Drugače je še zmerom zelo težko spodletiti pod zaveso in le tisti, o katerem so dale postojanke OZNE povoljno mnenje, more dobiti potni list. Malo komu pa je tudi do tega, da bi šel tja, ker mora biti vsak trenutek pripravljen, da ga slečejo do nagega in začno zasliševati po priznanih metodah. Nazadnje je lahko pripravljen, da bo končal ali vsaj počival v zaporih OZNE in nihče, nobena oblast ne bo vedela, kje je. Tako Titov režim v celoti spada še za železno zaveso. Zapori so še polni, obsodbe političnih nasprotnikov režima so na dnevnem redu, vsemogočna policija zatira svobodo državljanov dalje, Cerkve in cerkvene organizacije nimajo nobene svobode, svobodnega tiska ni, gospodari samo komunistična stranka itd. Pred kratkim je govoril angleškemu laboristom jugoslovanski komunistični prvak. Zelo smo radovedni, ali se bodo angleški svobodoljubni demokrati v naprej učili zlate svobode in demokratičnega upravljanja pri največ-

jih balkanskih tiranij, ki se jih drže potoki človeške krvi. Radovedni smo tudi, ali so angleški demokrati vprašali tega zatiralca svobode jugoslovanskih narodov, ko je sedel v njihov mehki naslanjač, ali bi smeli enkrat priti zastopniki Združenih narodov v Jugoslavijo in ali bi smeli jugoslovanske narode svobodno vprašati, kako so s to »svobodo« zadovoljni. In to vprašati tako, da bi jim lahko narodi zaupali in povedali kot mislijo.

MADŽARSKA

Ze od srede oktobra lanskega leta hodijo po Madžarski tako imenovani pregledniki računov. Ti hodijo po kmečkih hišah in zahtevajo, naj jim kmetje pokažejo potrdila o svojih pridelkih, ki so jih v smislu zakona oddali oblastem. Nedavno so na Dunaj prišla poročila o delovanju teh »preglednikov«. Kjub temu, da hodijo v civilu, sumijo, da so agentje madžarske policije. Ko stopijo v kmečki dom, pregledujejo predvsem omenjena potrdila, nato pa na debelo ocenijo zaloge, ki so še ostale družini za njeno poživiljanje. Ne da bi najdeno hrano sploh tehtali, izjavljajo: »Zdi se, da imate več, kot bi smeli imeti.«

Pogosto se končajo ti obiski tako, da odnesejo pregledniki kmetu dve tretjini njegove zaloge.

Vrnitev grških otrok iz Jugoslavije

Odbor ZN za repatriacijo grških otrok, ki ga je imenovala Glavna skupščina v preteklem decembru, je sprejel poročilo o vrnitvi določenega števila grških otrok iz Jugoslavije na njihove domove. O tem je poročal glavni tajnik ZN Trygve Lie na prvem sestanku odbora. Izjavil je tudi, da pričakuje od mednarodnega Rdečega križa nadaljna poročila o grških otrocih, katere so odpeljali komunistični gverilci iz Grčije v druge države.

Poselni odbor ZN za Balkan je poročal, da ceni Rdeči križ število odpelanih otrok na 28.000.

Mednarodni odbor Rdečega križa in Zveza društev Rdečega križa se pogajata zaradi vrnitve grških otrok z Albanijo, Bolgarijo, Jugoslavijo, Češkoslovaško, Madžarsko, Poljsko in Romunijo.

Jugoslavija je obljubila vrniti pri-

bližno 800 otrok. Jugoslavija je pa edina država, ki je pristala na vrnitev otrok.

Proticerkvena gonja na Slovaškem

Neki Čeh, kateremu je uspelo pobegniti v Italijo, opisuje proticerkveno gonjo komunističnih oblast na Slovaškem. Zaprli so že vse samostane, menihe in redovnice pa so namestili po takih krajih, kjer jih lahko nadzorujejo. Komunistične oblasti se hvalijo, da se politični duh prebivalstva naglo izboljšuje in da čez 6 mesecev ne bo nobenega meniha in redovnice izven ustanov, ki jih nadzoruje država. Toda pri tem so komunisti zadeli na neke težkoče. V mnogih bolnišnicah in hiralnicah so stregle bolnikom in

starčkom usmiljenke. Kljub poskusom, da bi jih prevzgojili, se usmiljenke resno držijo svojega »reakcionarnega« prepričanja in svojih redovnih pravil. Ker komunisti nimajo dovolj izvežbanih bolničark, ne morejo zapoditi usmiljenk. Krajevne oblasti odobravajo strahovanje duhovnikov, toda se bojijo, da bi s proticerkveno gonjo razdražile kmečko ljudstvo. Zato oblasti pustijo za enkrat v miru protestantske cerkev in razne verske ločine, ker mislijo, da ne ovirajo vladne cerkvene politike.

Štiristranska konferenca

Ze kaka dva meseca se v svetovni politiki razpravlja o sklicanju konference štirih velikih, kakor predvideva potsdamski sporazum, za ureditev nemškega vprašanja. Zadevo je sprožila Rusija. Tri zapadne velesile so ugodno odgovorile na poziv s pripombo, da se razgovori morajo voditi o vseh važnejših vprašanjih svetovne politike in ne samo o Nemčiji. Na sovjetski Rusiji je sedaj, da protipredloge sprejme ali jih zavrne.

V Franciji in Angliji stavijo nekateri politiki veliko upanja na tako štiristransko konferenco, da bo uredila svetovna vprašanja in odgnala skrbi pred novo vojno. Posebno levičarsko usmerjeni laboristični poslanci v londonskem parlamentu zahtevajo od Attleeeja, naj stori vse, da do take konference

pride. Ameriška javnost je v tem pogledu bolj mirna in si po tolikih neuspešnih poskusih ne dela utvar o izidu take konference.

Japonska mir. pogodba

Zastopnik Združenih držav za sklenitev mirovne pogodbe z Japonsko Foster Dulles je odpotoval iz Tokia preko Filipinov in Avstralije domov v Washington, da poroča predsedniku Trumanu o svojih razgovorih. Zdi se, da so ti že precej napredovali in da bo Japonska ona država, ki bo prva imela mirovno pogodbo, čeprav je zadnja prenehala z vojno. Seveda bo ta pogodba le delna, ker sovjetska Rusija in rdeča Kitajska ne bosta pristali na tak ločen mir z Japonsko.

PRISLI SO V NOVO DOMOVINO

Slika nam kaže gospo Zinaido Supe iz Latvije z njenimi 4 otroki, ki je prispela kot 200.000. begunka v Združene države. Slika je na krovu ladje. Poleg nje je preč. g. Edward Swannstrom, ravnatelj za vojno pomoč pri Katoliški dobrotelni konferenci NCWC.

Uspehi in neuspehi na Koreji

Pregovor pravi, da je sreča opoteča. Za vojno srečo na Koreji velja to v dvojni meri. Enkrat se nasmehne eni strani, enkrat drugi, a nikoli ne za dolgo. Tako so n. pr. v zadnjih 14 dneh dosegli precejšnje uspehe čete Združenih narodov, ki so se preteklo nedeljo po petih tednih zopet vrstile v prestolnico Seul. Velika ofenziva, ki so jo zavezniški začeli 25. jan., je bila kronana z uspehom. Poleg Seula so na zapadnem področju fronte dosegli na nekih mestih tudi 38. vzpored-

nik. Tu se zdi, da se bodo zavezniške čete ustavile za nedoločen čas in da ga ne bodo prekoračile, če ne pride kak izrecen ukaz od Združenih narodov. Toda že dva dni potem, ko so zavezniški zasedli Seul, so rdeči kitajski čete začele na srednjem bojišču z močno protiofenzivo, ki je zaustavila napredovanje zavezniških čet ter jih prisilila k delnemu umiku. Ni nemogoče, da se ne bodo zavezniške čete spet začele umikati proti jugu. Enkrat naprej, enkrat nazaj preko zasneženih planjav uboge Koreje. Do kdaj še?

Diplomatski razgovori so obtičali. Predsedniku skupščine Združenih narodov Entenzanu se je sicer posrečilo, da je sestavil tričlansko komisijo za dobre usluge, ki naj bi skušala doseči razgovore z rdečo Kitajsko za mirno poravnavo spora na Koreji, toda celo Nehru sam je obupal, da bi se dalo kaj doseči sedaj, ko so Združeni narodi obsodili pekinško vlado kot napadalno. Zato bodo šli boji na Koreji kar naprej kljub zimi in silnim izgubam. Saj računajo, da so Kitajci izgubili ob tej zadnji ofenzivi 50 tisoč mož, vsega skupaj pa da so rdeče armade izgubile do sedaj skoro pol milijona vojakov, kar mrtvih ranjenih in zajetih. Zavezniške izgube so sicer manjše, vendar še vedno dovolj visoke, da nam povedo, kako krvava je vojna na Koreji.

De Gasperi in Pleven

Včeraj so se pričeli v Santa Margherita v Liguriji razgovori med franc. ministrskim predsednikom Plevenom in De Gasperijem. Prisotna sta tudi franc. zunanji minister Schuman ter italijanski zun. min. Sforza ter razni drugi strokovnjaki. Ob prihodu je Pleven izjavil, da je »duh diplomatskega sestanka med Italijo in Francijo velike važnosti, ker bo omogočil delo za doseg smotra, ki je Evropa«. Verjetno bosta državnik pretrpela razna vprašanja, ki so važna tako za Francijo kot Italijo. Zdi se, da Francozi iščejo v Italiji neko protiutež proti novonaraščajočemu ugledu ter moči Nemčije.

DRUGA POSTNA NEDELJA

Iz svetega evangelija po Mateju
(Mt 17, 1-9)

Tisti čas je vzel Jezus s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza, jih peljal posebej na visoko goro in se pred njimi spremenil: njegov obraz se je zasvetil ko sonce in njegova oblečila so postala bela ko sneg. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija in sta govorila z njim. Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: Gospod, dobro je, da smo tukaj; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore: Tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega. — Ko je še govoril, glej, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: Ta je moj ljubljani Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte! — Ko so učenci to slišali, so padli na svoj obraz in se silno bali. Jezus pa je pristopil, se jih dotaknil in jim rekel: Vstanite in ne bojte se! — Ko so pa oči povzdignili, niso videli nikogar razen Jezusa samega. Ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: Nikomur ne pravite tega, kar ste videli, dokler Sin človekov od mrtvih ne vstane.

Nemški modrec Nietzsche je rekel, da prepušča nebesa vabcem. Hotel je reči, da njemu zadostuje zemlja. Tu si hoče poiskati veselja in si ustvariti nebesa. Želja se mu ni izpolnila. Namesto v zemeljskih nebesih je končal življenje v blaznici.

Nietzsche gotovo ne bi tako govoril, če bi imel vero in če bi se zamislil, kaj so nebesa; ne bi se jim tako lahkomišlečno odpovedal.

Prave slike o nebesih si v življenju res ni mogoče narediti. Če bi že sedaj do kraja razumeli, kaj so nebesa, bi nehala biti nebesa. Lahko pa vsaj zaslutimo. Nekoliko nam pomaga tudi današnji evangelij.

Jezus je popeljal na goro tri apostole: Petra, Jakoba in Janeza, in se je pred njimi spremenil. Pogovarjal se je z Mojzesom in Elijem. Apostoli so se počutili neizmerno srečne. Vedno bi hoteli ostati na gori. Peter ves navdušen vprašuje: »Gospod, dobro je, da smo tukaj; ako hočeš, naredimo tri šotore: Tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« — Zase niti šotorov ne za-

tevajo. Bilo je samo trenutno srečanje z nadzemsko lepoto, pa je že apostole popolnoma prevzelo.

Tudi Pavlu je Bog dal milost, da je v življenju za trenutek občutil posmrtno srečo. Tega ni mogel več pozabiti. Ves prevzet je pripovedoval: Oko ni vedelo, uho ni slišalo in v človeško srce se ni prišlo, kar je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.

Če čisto preprosto povemo: nebesa so kraj, kjer bodo popolnoma izpolnjene vse naše želje, vsa naša kopnenja, vsi naši upi, vsa naša pričakovanja. Vedno nemirno srce bo končno našlo svoj mir. Sreča, ki jo Bog pripravlja zveličanom, je tako velika, da so kakor potopljeni vanjo.

Mi gotovo ne gremo tako daleč, da bi se hoteli naravnost odpovedati nebesom, a večkrat živimo, kakor da bi jih ne bilo. Denar, vino, zabave, užitki, ples, in šport napolnjujejo naše življenje. — A končno je vse to prevara. Vse človeka zapušča. Polagoma ostaja sam s svojo starostjo, z boleznijo in z različnimi nesrečami.

Računajmo že v mladosti z nebesi. Naj nas ne premoti zemlja tako daleč, da bi prepuščali nebesa vabcem. Podobni bi bili norcem, ki zlato zamenjujejo za steklene bisere.

NEDELJSKA MOLITEV

O BOG, KI VIDIŠ, DA SMO BREZ MOČI, ČUVAJ NAŠO NOTRANJOST IN VARUJ NAS NA ZUNAJ, DA SE OBVARUJEMO VSEH NEZGOD NA TELESU IN OČISTIMO SLABIH MISLI V DUŠI.

Koledar za prihodnji teden

18. februarja. NEDELJA. 2. postna — kvatrina. Simeon, škof in mučenec.
19. PONEDELJEK. Julijan, mučenec.
20. TOREK. Eleuterij.
21. SREDA. Feliks (Srečko), škof.
22. ČETRTEK. Petrov stol v Antiohiji.
23. PETEK. Peter Damijan, cerkveni učnik.
24. SOBOTA. Matija (Bogdan), apostol. star pregovor je: Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi.

Pastirsko pismo tržaškega škofa

NAJ SIJE V NAŠEM ŽIVLJENJU LUČ IZ NEBES!

V svojem pastirskem pismu hoče letos tržaški škof opozoriti svoje vernike na važno versko resnico, ki se mu zdi potrebna za čas, v katerem živimo. V hudobiji današnjih dni moramo pogledati namreč daleč naprej, na svoj cilj, tja proti nebesom. Šele tako bomo zopet našli pravo pot, vir tolažbe in ne bomo omagali v britkih težavah.

»Prihajamo iz dveh hudih vojn in že trepetamo pred tretjo. Čas, ki ga preživljamo vzbujajo strah in je poln trpljenja. Del človeštva ne more več prenašati težav, ki stojijo pred njim kakor temna noč brez lune in zvezd. In to niso stvari, ki so daleč od nas, ampak med nami, na naših ulicah in v naših domovih. So to različne nesreče, ki so jih pripravile in jih še vedno pripravljajo hudobija, nevednost in nerazsodnost ljudi.

V teh težavah prihaja k vam, dragi sinovi in hčere, moj klic: Glejmo proti nebesom.

Ali bi se sploh splašalo živeti, če ne bi bilo nebes? Spomnimo se vojne, pomanjkanja, težav, skrbi, zločinov, grdobije in krivic. In drugi, ki jih imamo za srečne, so li res srečni? Večkrat se pri njih pod krinko sreče in veselja skrivajo krvave rane, za veseljaškim življenjem pa pusta in sovražna samota.

Precej je bolečin okoli nas. Kako naj vzdržimo?

Glejmo proti nebesom!

Poskrbimo, da bo tudi našemu življenju zasijala luč iz nebes!

Nebesa so naš cilj. Naša pot, četudi dolga in utrudljiva, nas pelje tja, če gremo po tej poti z Jezusom. Ta naša pot ostane

v luči in ne v temi, tudi če bi bilo nebo zastrito z oblaki in bi ugasnila zadnja luč v človeških domovih.

Ta cilj čaka vsakega človeka. V nebesih uživajo zveličani večno neizrekljivo veselje, Boga samega. V Bogu doseže človek svojo trajno srečo.

Oddaljili smo se od prave poti in življenje je sprejelo pečat nasilja in krivice. Kaj naj napravimo? Potrebno je, da na naše življenje posije luč iz nebes. Ta nas vodi, vzdržuje in daje smisel življenju in moč v težavah.

V luči te resnice o nebesih presoja in obsoja prevzvišeni nadalje v svojem pismu tri temne slike v današnjem življenju, ki so samomori, brezmerne želje po uživanju in lakomnosti. Tem stavi v nasprotje tri lepe pojave v naših dneh in sicer: junštvo in premagovanje kristjanov in junško ljubezen do bližnjega.

»Misel na nebesa, kjer je domovina ljubezni, daje na zemlji življenje takim junakom. Brez misli na nebesa ne more biti na zemlji nič trdnega, nič velikega. V pričakovanju na nebesa postane naš svet nebeski predvor. Imamo pred seboj nekaj gotovega in trdnega, ki je gotovo višje in dragocenejše, to so nebesa. Od nas je odvisno, ali jih bomo dosegli. Ta gotovost vodi naš korak po ozkih in nevarnih stezah in zaliva luč osrečujočega upanja na naše dni. Mislimo na nebesa. Tako bomo lažje prenašali težke ure. Naše skrbi in naša bol nam pripravljajo velike zasluge. Ob naši strani bo ostal Jezus, ki nas je spremljal na življenjski poti.«

SVETOLETNI ODPUSTKI
(za tržaško škofijo)

O tej stvari je na splošno naš list že poročal. V zadnji številki tržaškega ško-

fijskega lista so pa objavljena navodila, kaj naj tržaški verniki napravijo, da zadobijo svetoletne odpustke.

Pogoji so: sv. spoved in obhajilo, obisk štirih cerkva; pri vsakem obisku treba zmoliti — petkrat Oče naš, Zdravo Marijo in Čast bodi po namenu svetega očeta in apostolsko vero; trikrat Zdravo Marijo s prošnjo »Kraljica miru, prosí za nas!« in enkrat Pozdravljena Kraljica; priporočila se, da se zmolí tudi molitev za sveto leto.

Tržaški g. škof, ki želi, da bi bilo to sveto leto vsem v veliko duhovno korist in da bi vsi verniki poslušali klic sv. Cerkve v tem hudem času, odloča:

1. Za mesto Trst so določene te cerkve: stolnica sv. Justa, Sv. Marija Velika (S. Maria Maggiore v starem mestu), Novi Sv. Anton in Stari Sv. Anton. Izven mesta določijo dušni pastirji, katere cerkve morajo verniki obiskati.

2. Delavci in kmetje, ki delajo, in tisti, ki imajo nad sedemdeset let, obiščejo dve cerkvi, toda vsako po dvakrat. (Spovedniki in župniki imajo posebne oblasti za sv. spoved in za spremenitev pogojev).

3. Vsaka župnija naj v tem letu opravi skupno in slovesno pobožnost za svetoletni odpustek. Isto naj po možnosti opravijo tudi razne verske družbe in ustanove. (Tržaški duhovniki so opravili skupno to pobožnost dne 12. februarja).

4. Da bi sveto leto bilo za vse polno milosti, odreja g. škof, naj se letos vrši sv. misijon v vseh podeželskih župnijah. (V mestu je bil misijon leta 1947).

Opozarjamo, da kdor opravi sv. spoved in obhajilo za svetoletni odpustek, ne zadosti s tem velikonočni dolžnosti in obratno. (Čas za prejem velikonočnega sv. obhajila traja od 11. febr. do 20. maja).

Poskrbimo, da bomo vsi opravili pobožnost za novoletne odpustke (in to tudi večkrat) in da bomo tudi drugim pomagali do te milosti. Naj noben bolnik ne ostane brez tega darila. Pomagajte, da bo v tem letu prišel k vsakemu bolniku katoliški duhovnik. Verniki na deželi pa začnite že sedaj moliti za dober uspeh misijona.

Iz življenja Cerkve

Plemensko zapostavljanje v Južni Afriki

Znano je obnašanje Hitlerjevega nacionalnega socializma napram narodom, ki niso pripadali germanskemu plemenu. Kar ni bilo germansko, kar ni bilo nemške krvi, je veljalo za manjvredno, zato je naprej obsojeno, da izgine oziroma, da služi nemškemu gospodskemu narodu. Pa ne samo Nemci, ampak tudi razni drugi narodi so imeli in imajo še vedno mnogo takega »nacističnega«, to je plemenskega duha v sebi. Naj omenim le zapostavljanje črnega plemena v Združenih državah Severne Amerike, kjer se trudijo neštete organizacije, posebno pa še katoliška Cerkva, da bi to razločevanje med belim in črnim plamenom odpravili. Posebno jasno pa nam stopa to zapostavljanje črnega plemena v Južnoafriški uniji pred očmi, kjer so ubogi črnci, akoravno tvorijo skoro štiri petine prebivalstva, od manjšine belih popolnoma zapostavljeni. Ta diskriminacija, to razločevanje in zapostavljanje črnega plemena bi je vsem človečanskim pravicam v obraz. Ali ni žalostno, da se dobijo še vedno države, ki smatrajo črne za manjvredna bitja, za golo sredstvo, ki naj pomaga producirati in množiti bogastvo vladajočemu belemu plemenu, četudi pri tem izhira in pogine? Ali ni vnebovpijoče, da nima vladajoče belo pleme nobenega smisla za socialne in moralne potrebe tega avtohtonega črnega ljudstva? Naj omenimo, da se kat. episkopat in ondodni katoličani trudijo na vse načine, da bi pripomogli tem zapostavljenim črncem do politične in socialne enakopravnosti, toda vse njihovo prizadevanje je, kakor vse kaže, pri teh protestantskih kolonizatorjih le glas vpijočega v puščavi.

»Katoliška ura« v ameriškem radiu

Tako zvano »katoliško uro« prinaša 143 ameriških oddajnih postaj, kar predstavlja rekord v 20 letih njenega obstoja. Temu oddajanju se bo pridružilo, kakor upajo, še 23 postaj, ki so pridružene oddajni družbi NBC.

Podvojitev ameriškega katoliškega tiska

Leta 1950 je krožilo med ameriškimi katoličani poleg dnevnega časopisa še 15 milijonov in 200 tisoč izvodov raznih tednikov in drugih periodičnih listov in publikacij. Z ozirom na leto 1925, ko je izšlo 6 in pol milijona izvodov, znaša prirastek zadnjih 25 let celih 134 odstotkov.

Čemu liturgični tedni

Neki kitajski diplomat je šel v gledališče v Petrogradu, kjer so igrali Gogoljevega Revizorja. Reče, ni razumel ruski, zato je strmel v igralce na odru, gledal na občinstvo okrog sebe, ki se je režalo, toda sam ni mogel razumeti, zakaj. Tako se neredko godi kristjanom v cerkvi pri cerkvenih obredih. Strmijo v duhovščino pred oltarjem, gledajo njene gibe, priklone, premikanje; poslušajo molitve in petje, a razumejo malo ali nič. Počutijo se kakor oni Kitajec v petrogradskem gledališču.

Nerazumevanje svetih obredov je brez dvoma v veliko škodo pravi pobožnosti in tudi iskreni vernosti kristjanov. Ker svetih obredov ne razumejo, zato jih ne cenijo in ne ljubijo in zato se tudi vedno bolj odtujujejo veri. Ta jim postaja vedno bolj le nekaj zunanjega, tradicionalnega. Kako čudno je včasih videti naše vernike, posebno moške, pri krstu, sv. obhajilu ali poroki. Res ne vedo, po kaj so prišli. Prav tako bi lahko rekli o sv. maši, zlasti po mestih.

Temu stanju so pred kakimi 50 leti hoteli odpomoči s tem, da so začeli vernike bolj temeljito poučevati v svetih obredih, seznanjati jih z liturgijo. Posebno so se pri tem odlikovali benediktinci, ki so s tiskano in govorno besedo največ pripomogli, da se je razvil v Cerkvi mogočno liturgično gibanje, ki si je zadalo nalogo, da hoče med verniki širiti poznanje litur-

gičnega življenja v Cerkvi in gojiti sodelovanje z njim. Iz tega prizadevanja so se rodili liturgični tedni, ki imajo namen z večjim številom govorov, smotno urejenih, pokazati vernikom lepoto liturgičnega življenja, seznaniti jih z obredi in molitvami sv. Cerkve, zlasti z obredi in molitvami sv. maše, da bi jih verniki bolje poznali in tako tudi svojo vero bolj živeli. Znano je, da, kar človek ne pozna, ne zbuja mu želja. Tudi liturgično življenje Cerkve ne more privlačiti vernikov, če ga ne poznajo.

Liturgični teden v Gorici

Liturgični teden, ki se bo v kratkem praznoval v Gorici, bo imel ta veliki namen: goriske vernike natančneje seznaniti z liturgičnimi obredi in molitvami, zlasti z obredi in molitvami sv. maše, da jih bodo bolj ljubili in z njimi bolj sodelovali. V ta namen bodo poselni govori zjutraj in zvečer, tako da bo lahko vsakdo izbral uro, ki mu je bolj prikladna. Določeni so bili sledeči govorniki:

Zjutraj ob 6h v stolnici č. g. msgr. Alojzij Novak.
Zjutraj ob 7h pri Sv. Ivanu č. g. dr. Rudi Klincec.
Popoldne ob 5h pri Sv. Ivanu č. g. p. Fidelis, kapucin.
Zvečer ob 8h pri Sv. Ivanu č. g. msgr. dr. France Močnik.

Pust, ti čas presneta!

Na pustno nedeljo se je na Tržaškem zgodilo nekaj posebnega. Tam popoldne se je od Devina do Škofij ustavil — čas. Tedaj je začelo Tržaško ozemlje z leto-njimi pustnimi proslavami. Načrt je bil zelo velik: treba je obračunati s pustom za sedem let nazaj in sedem let naprej. Zato, ura, stoj, ali: teci in nič ne reci! Živeli plesi do zore! Živela vabila na velike večerje! Živela policija, in njeno dovoljenje za javne lokale do četrte ure zjutraj! Živeli kino-dvorane! Živijo pust, kot ga še na Primorskem ni bilo!

»Joj, ti Lojze, kam naj gre naša Majda te večere. Na javni ples se ne more, če nima let. In potem oni duhoven, ki jo uči verstvo, vse izve in zopet me bo kar na cesti prijel. Le kaj ji naj privoščimo v tej zakotni vasi?« No in očka Lojze je bil brihtna glavica. Prav kar je končal zidati novo veliko klet z ameriško pomočjo. — »Da, to bo nekaj imenitnega. Doma naredimo ples za našo malo, povabimo njene prijateljice in fanteje njenih let; fanteje imajo harmoniko, Marjan bo igral.« — Rečeno storjeno! Pri Krpanovih so imeli otroški ples skozi tri večere in Majdica se je navrtela do mile volje. To je bil pust, da še nikoli takega! Ta naš zlati očka, da ni že lansko leto dozidal kleti!

Pepelnici večer. Po vseh okrog Trsta je vse živo. Ženske pri loncih komaj čakajo, kdaj bo dano znamenje, ko morajo tudi one na ulico. Kar naenkrat zabrnijo motorji nad vasjo, kot bi se trgale skale. Pusta peljejo in sodila ga bodo. Deset vesp, več motorjev, godba na kamionu in nato ubogi obsojenec, pust. Ko je sprevod privozil v vas, so prav vsi štedilniki in hlevi samevali. To je senzacija, vi černi ljudje, motorizirani pustni sprevod! Kaj

takega si ne privoščijo povsod. In tedaj se sprevod ustavi in začne se ubogega pusta zadnje poglavje. Godci dvignejo instrumente in oglašajo se — mrtvaška žalostinka. Par dni prej so jo igrali pokojnemu na pokopališču in sedaj jo igrajo — pustu. Vse se smeje, le par resnih ljudi in sorodniki zadnjega pokojnika v vasi so nemi in ne vedo, kam bi gledali.

To se ni zgodilo samo v enem kraju. — Nekje, nekje na tem velikem našem ozemlju so pa kar po cerkvenih navadah napravili. Križ, duhovniške obleke, mini-stranti, voda, kadilnica, da še celo tako daleč je prišlo, da so peli ob pustnem blaznenju Marijine pesmi.

Ko sem se tisti noči večer vrnil domov, se je tudi meni ura ustavila. Pozabil sem na atomske poizkuse v Nevadi, pozabil na krvavega pusta na Koreji. Tako nekako mi je bilo kot Noetovim ljudem, ko so gledali svoje rojake, kako se dajo jest in pit in plesat in igrati. Končno pa kaj si ženeš k sreči! Videant consules! Če se ljudstvo potaplja v norenje in pri tem dela prave izgrede, saj so zato odgovorne oblasti!

Kadar pa ljudstvo dela izgrede, (ki jih razni dnevniki še poveljujejo) in predstavnik oblasti mirno gledajo, tedaj je zaključek samo eden: ali so najemniki — tuji in jim dobro ljudstva ni mar, ali pa so pravi pogrebci, ki z javnimi plesi v petek in svetek namerno zastrupljajo naše kraške in breške vasi. S plesom in filmom in polno kletjo pač najlaže dosežejo svoj skriti namen.

Narod, ki izgublja pamet in vero, ni vreden življenja! Če je to majhen narod, zgubi svobodo in življenje še prej!

Razgovor po dveh nezgodah

(Družabna Pravda 1950)

Jože je imel smolo. V tovarni se je polomil stroj. Delovodja ga je pošteno ozmerjal. Očital mu je, da je neroda, da dela s zaprtimi očmi; da bi se bil že lahko privadil dela.

»Nikoli!« ga je zavrnil Jože. »Dajte mi v roko kmečko delo, sekiro, koso, plug, pa Vam bom pokazal kaj znam. Za to delo sem rojen, ne pa za tovarniško. Izredne razmere so me pognale v tovarno.«

Tedaj je zatulila sirena. Jože je vrgel delovno obleko z sebe in odšel domov. Sedel je za mizo in mislil na domovino, na polja, travnike in gozdove, kjer je nekaj delal.

Ko je vstopil v sobo Janez, se se zmenil ni zanj. Janez je slutil, da je Jože kaj neprijetnega doživel. Mirno je stopil k njemu in ga vprašal, kako mu kaj gre izpod rok delo v tovarni.

»Zlodej vzemi vse tovarne in njih delo! Do grla sem ga že sita« je jezno bruhal iz sebe Jože.

Janezu so te Jožetove besede kar sapo zaprle. Tako jeznega še nikoli ni videl. Pustil ga je samega v sobi in odšel. Med-

tem pa je premišljeval, kaj bi mu povedal, da bi ga pomiril. Odločil se je, da bo z njim govoril o pravilnem pojmovanju dela.

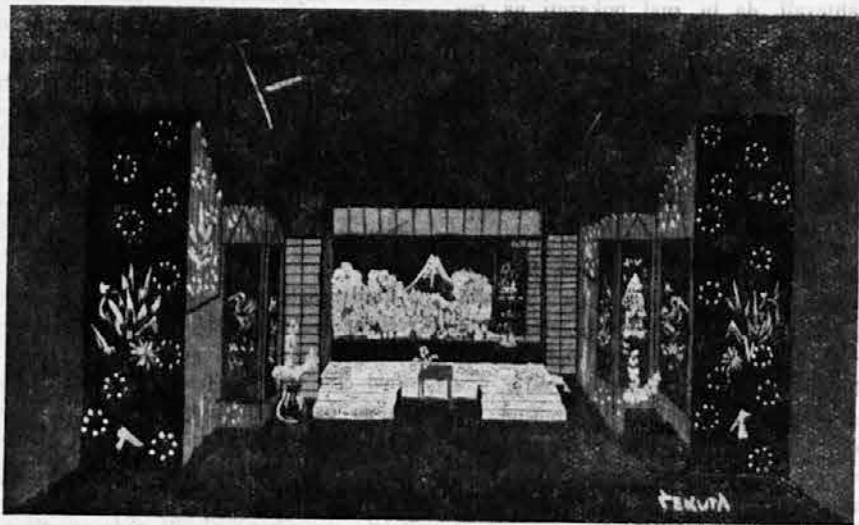
Ko se je Janez vrnil, je videl, da se je Jožetova jeza že nekoliko poglobila, toda, ako hoče govoriti z njim kaj resnega, ga mora vseeno najprej spraviti v dobro voljo. Začel mu je pripovedovati zgodbo, ki jo je doživel na podzemski železnici. V delovni obleki se je vračal z dneve. Nič hudega sluteč se je vsedel k sijajno oblečeni gospodični, kjer je bil sedež prazen. Ta je planila po koncu in jezno odšla v sosednji voz. Med potniki pa je nastal prepir o dogodku. Nekateri so obsojali Janeza, da je bil preveč predrzen, večina pa je obsojala gospodično in je bila mnenja, da je treba delo spoštovati, ne pa prezirati. Nekdo med njimi je rekel: Preziranje delavcev je nekrščansko!

»Ta je najbolje povedala, je hitro segel v besedo Jože, tudi Bog je šest dni delal, ko je ustvarjal svet, človeštvo pa je delati zapovedal, ko je rekel: »Šest dni delaj!«

»Prav imaš. Bog je človeka ustvaril za delo. Adama in Evo je postavil v vrt ve-

STRŽAŠKEGA

»PRAZNIK CVETOČIH ČEŠENJ« : osnutek prizorišča (V. Čekuta)

Tržačani in okoličani,

ne pozabite v nedeljo, dne 18. 2. na prelepo igro, ki jo lahko vidite ob 17. in ob 20. uri v koncertni dvorani Ljudskega doma (sedež Zvezniške vojaške uprave)!

SLOVENSKI ODER, ki nam je že pripravil velike predstave na Repentabru in veliko opereto Miklavž prihaja v isti dvorani, bo zdaj prvič v Trstu vprizoril Klabundovo dramo v treh dejanjih:

PRAZNIK CVETOČIH ČEŠENJ
Drama zajema snov v japonskem življenju in verovanju, a je ena sama pesem Ljubezni, Odpovedi in

Žrtvi.

Vstop je dovoljen samo z vabili, ki jih lahko vsakdo dvigne: v Trstu na sedežu Slovenske prosvete, v. Valdirivo 35/II (NEVA) in iz prijaznosti v trgovini Fortunat in Lupša; na Opčinah v trgovini Podobnik; v Barkovljah v drogeriji Scheimer Teodor, c. Cerreto 2.

Dvignite pravočasno vabila! Otroci, ki jih starši ne morejo imeti v naročju, morajo imeti vabila, da ne bo ostal kdo z vabilom brez sedeža! Vsi vabljeni! Dobrodošli tudi Goričani!

Pridite pravočasno!

Mednarodna pomoč v Trstu

Od 1. 1948. deluje v Trstu »Mednarodna pomoč«, ki podpira v prvi vrsti razne mladinske ustanove. Sredi letošnjega januarja je »Mednarodna pomoč« organizirala v Trstu in po tržaških vaseh veliko božično kosilo za 600 otrok. Med temi je bilo 215 slovenskih otrok in sicer iz sledečih vasi: Mačkolje, Prebeneg, Boljune, Domijo, Pesek, Gropada in Padriče. Kakor se razvidi iz števila, je bilo število slovenskih otrok sorazmerno zelo visoko. Dejansko je še višje, ker nam v mestu ni znano, koliko slovenskih otrok je bilo skupno z italijanskimi. Druga pomoč, ki jo organizira »Mednarodna pomoč« v korist tržaške slovenske mladine, je sledeča: mladinske menze in preskrba naše privatne kolonije

v Žabnicah. To našo kolonijo podpira dobrodelna ustanova »Mednarodna pomoč« že tri leta. Od časa do časa pride tudi izredna pomoč. Tako so dobili vsi otroci v mladinskih menzah v l. 1948. sicer rabljeno a dobro obleko. Lansko leto je prav isti urad delil za vse stanove rabljeno obleko, ki so jo poslali v Evropo ameriški katoličani. Tako dobra dela mednarodne katoliške pomoči družijo vse narode v veliko družino, v kateri si bomo vsi bratje!

Mnenja pa smo, da bi ta človekoljubna ustanova v Trstu še bolj uspevala, če bi bili v upravi teh fondov tudi tržaški slovenski katoličani. Prepričani smo, da odgovorni naše mnenje prav razumejo.

Sklad ZVU za zidanje stanovanjskih hiš

Predmet posebnega zanimanja je novi zakon o stanovanjih, ki je izšel 11. febr. z ukazom Zvezniške vojaške uprave št. 26. Po tem zakonu, ki je narejen po vzorcu italijanskega zakona Aldisjo, a je nekoliko poenostavljen, da bi bolje odgovarjal potrebam našega področja, bo na razpolago začetna vsota 240 milijonov lir, iz katere bodo lahko dobili dolgoročno nizkoobrestna posojila ljudje, ki so pripravljene delno prispevati k zidavi hiš. Ta zakon bi lahko na kratko takole povzeli:

Zvezniška vojaška uprava bo dajala preko Tržaške hranilnice (»Cassa di Risparmio di Trieste«) posojila zasebnikom za zidavo hiš, ki ne spadajo v vrsto luksuznih stanovanj, pa vendar odgovarjajo najnižjim higijenskim zahtevam. Ta posojila bodo lahko segala do višine 75% skupnih stroškov za zgradbo in zemljišča. Posojila bodo dana za dobo 35 let po obrestni meri, ki ne presega 4%. Edini pogoj za podelitev posojila bo, da bo bodoči lastnik hiše moral plačati ostali del stroškov za postavitev zgradbe. Če bo prosilec že imel zemljišče na katerem namerava postaviti

ali obnoviti hišo, se bo zemljišče smatralo kot del njegovega prispevka k celotnim gradbenim stroškom. Preden bo dejansko izplačan denar na osnovi tega ukaza, bo moral prosilec posojila že položiti ali zagotoviti svoj delež prispevka za celotno stavbo. Da bi pomagali zgraditi čim več hiš in bi opogumili malega človeka, ki varčuje, da bi naložil svoje prihranke v svojo hišo, bodo dali pri posojilih prednost tistim, ki so pripravljene dati več kakor zahtevani minimum 25%.

Kaj bo z našim duhovskim naraščajem?

Tržaška škofija ima sedaj osem slovenskih semenišnikov: tri v tržaškem bogoslovju, enega v Rimu (sedaj je žal v bolnici) in štiri gimnazijce v goriškem Alojzijeviscu.

Pomislite, kaj to pomeni. Molite kaj zanje in sploh za duhovniški naraščaj? Prispevajte kaj pridno za njihovo vzdrževanje?

Cerkvena imenovanja

Msgr. M. Giacomelli, ki je zaradi zdravja po dolgih letih zveste in nesebične službe pri tržaški škofiji pustil vodstvo

imelo pomena. Videli bi same nezadovoljne, bolehe, stare ljudi, ki nimajo več smisla in moči, da bi se prilagodili razmeram in predpisom v zavodu in zato samo grajajo vse, kar jim krati njih tekom dolgih let priučene pravice in navade. Tretjič pa bi se gotovo izvedelo na ta ali drug način, da ste storili tak poizkus. Kako bi javnost ta Vaš korak sodila, si lahko mislite...

»Kako menite to?« sem ga vprašal.
»Imeli bi Vas za prenapetega. Utegnili bi smatrati to celo za znak kakega preobrata v Vašem duševnem življenju...«

»Torej mislite, da bi me imeli za blaznega?« sem ga prekinil.
»Oprostite, to ne. A gotovo bi videli mnogi v tem Vašem dejanju vsaj — rečimo — znak rahle senilne imbecilitete...»

Mož se je jako čudno smehljaj, da sem

spoznal, da je to njegovo prepričanje, kar je nazadnje povedal.

Zahvalil sem se in odklonil njegovo prijazno ponudbo, da mi pokaže na željo ves zavod in da vse podatke, ki jih želim.

Žal mi je, da sem se temu možu tako do dna duše odkril.

Vidim, da sem čuden človek. Ljudje me ne razumejo in čim manj pridem v stik z njimi — tembolje zame. Spoznal sem, da sem obsojen v osamelost do smrti...

Zato zavidam one, ki hodijo v pepelnatostni obliki v institutsko čepico po naših ulicah in ki jih zvonec vabi, naj gredo s skodelico po kosilo in večerjo. Oni imajo vsaj družbo, če že nimajo doma.

Jaz imam nad vse udoben dom — a nem kakor dragocena z zlatom okovana rakev, v kateri ležim jaz sam, živ mrtvec...
3. 8. 1913.

tržaškega cerkvenega sodišča, je bil imenovan za ap. protonotarija.

Njegovo mesto pri cerkvenem sodišču je prevzel msgr. Karel Šaiovitz.

Pri imenovanju novih sodnikov za tržaško cerkveno sodišče je bil ponovno imenovan tudi msgr. Ivan Omersa.
Čestitamo.

Občinski svetniki bodo izvoljeni za štiri leta

Conski poveljnik je 8. februarja sporočil, da bodo občinski svetniki, ki bodo letos izvoljeni v občinah tega področja, ostali na svojih mestih štiri leta namesto dveh let, kakor njihovi predniki. Porazdelitev sedežev v občinskih svetih po volitvah bo izvedena na isti način, kakor pri prejšnjih občinskih volitvah. Te predpise in druga določila o izvedbi volitev, ki se bodo ravnala po določbah ukaza ZVU št. 33 iz leta 1949, bo vseboval ukaz, ki ga bo objavila Zvezniška vojaška uprava.

Nabrežina

V nedeljo je priredil Slovenski oder iz Trsta s sodelovanjem Kriških igralcev in igralci ter dueta Kregar-Kodrič lepo prosvetno prireditev. Narodne pesmi so takoj navdušile poslušalce in sprožile val navdušenja. Ta duet zapoje tako domače in pri-kupno, da ga je res veselje poslušati. — Križani pa so zaigrali enodejanko *Vedež Miha*. Ta mlada igralska skupina nas je naravnost presenetila. Nismo vedeli, da so v Križu tako na odru doma. Naravno se kretajo in jezik jim zveni, da jih je veselje poslušati. Izbrali so tudi posrečeno igrice. — Od srca pa smo se nazadnje tudi nasmejali Škotovi dvodejanki *Anarhist*, ki so jo igralci Slovenskega odra odigrali. Tako smo bili Nabrežinci, pa tudi okoličani, ki smo pohiteli ta dan v Nabrežino prav res zadovoljni nad to prosvetno prireditvijo. Podobnih si še želimo.

ZGORIŠKEGA

Osmi Prosvetni večer v Gorici bo v sredo 21. t. m. ob 8h zvečer. Na sporedu je proslava štiristoletnice prve slovenske knjige.

Povišanje položnine za števce

Občinska podjetja so sklenila povišati položnino tistim družinam, ki imajo v svojem stanovanju kakršenkoli števce. Povišek položnine bo enak potrošnji družine v dveh mesecih. Na ta način bodo obč. podjetja prejela več milijonov lir, kar pa ni umestno, kajti imeli smo že pred časom povišek na električni tok. Obč. svet tudi še ni sprejel tozadnega sklepa! Kot vidimo, je uprava obč. podjetij to napravila samovoljno.

V času, ko dežijo na Gorico novi davki od vseh povodov je to novo breme nesprejemljivo in rekli bi »smrtni udarec« za že tako uboge davkoplačevalce.

Ali res ni mogoče preko tega novega bremena?

Postne pridige

Vsak petek ob 8h zvečer govori o Kristusovem trpljenju v cerkvi sv. Ignacija na Travniku misijonar č. g. Šavelj. Udeležite se polnoštevno!

Smrt krščanskega moža v Štandrežu

V sredo 14. t. m. smo v Štandrežu pokopali ob veliki udeležbi domačinov in tujcev zgledega krščanskega moža Bazilija Štanta. Pokojni je bil dolgo vrsto let tukajnji poštar. K nam se je priselil še kot mlado mož iz Mirna ter kmalu zavzel zelo vidno mesto med našimi možmi zaradi svoje značajnosti in neprisiljene vernosti. Kot zaveden Slovenec je pod preteklim režimom moral marsikaj hudega prestati. Kljub temu ni klonil, kakor tudi ni klonil pozneje, ko so zagospodarili drugačni diktatorji v vasi. Ostal je vedno, kar je bil, ostal je mož! Cerkvi in narodu je dal sina duhovnika, č. g. Jožka, ki danes pase duše v Dornbergu. Ni dočkal te sreče, da bi videl odsotnega sina, dokler je bil še živ, vendar je ta prihitev, da je vsaj še lahko spremljal očeta k večnemu počitku in zanj daroval sv. mašo v štandrežki cerkvi. Zadnja leta je pok. Bazilij precej bolehal, kljub temu ni nihče pričakoval, da bo šel od nas tako hitro. Težko nam je ob ločitvi od njega, toda tolaži nas zavest, da si je pokojni z zgledega življenjem gotovo zaslužil večno plačilo v nebesih. G. Jožku in vsem preostalom naše iskreno sožalje.

Poroke

Dne 20. 1. 1951 sta se poročila v Gorici g. Janko Vuga z gđ. Kovačič Gabrijelo. Dne 3. 2. 1951 pa v Trstu g. Durjava

Obol el sem. Pišem v postelji. Usmiljenka mi streže. Skoraj bi izpremenil testament in zapustil vse usmiljenkam.

A kam pojdejo moji starci?

Sestra Klementa je dobra kakor angel, a vendar ni med nama tiste nedopovedljive vezi, ki je med ljudmi, ki so si blizu in »dragi. Pretuja sva si.

Zato sem še vedno zelo sam. Včasih brečni muha pod stropom moje bogate, zdaj zasenčene spalnice. Ena sama, turobna brečnega muha. Sorodna sva si s tem bitjem.

Če bi še enkrat začel živeti, bi živel drugače.

Po prijatelja Mravljo pošljem, morda bi bilo dobro, da bi njemu vse zapustil, naj razpolaga z mojim premoženjem po svoje. Mrzi me. Morda umrjem za to bolezen.

Ivan z gđ. Lojzko Lovišček.

Novoporočenci so vsi begunci iz Ročinja in iz Kala nad Kanalom. Mladim poročenecem želimo obilo božjega blagoslova!

Bela zastava v Brdih

V Kozani v Brdih so v preteklem letu 1950 doživeli za čuda vesel dogodek, kot ga niso že 200 let. Zgodilo se je namreč, da v celem preteklem letu ni nihče izmed domačinov umrl, dočim se je 11 novih vaščanov prišlo veseliti na ta svet. V znak veselja nad tem izrednim dogodkom so na novo leto razobesili z zvonika belo zastavo. — Poročilo pa ne pravi, če so tudi kaj zalili. Verjetno, da brez tega ni bilo, čeprav ne v toliki meri kot včasih. —

Nov kanonik sholastik

Msgr. Velei je bil imenovan za kanonika sholastika namesto rajnega msgr. Brumata.

Škofijski cenzor

Preč. g. dr. Humar je bil imenovan za cerkvenega knjižnega cenzorja. Čestitamo!

Smrtna kosa

V Gorici je te dni umrl v starosti 82 let poštar upokojenec g. Žvanut Ivan, ki je bil med goriškimi Slovenci zelo poznan. Naj počiva v miru!

Žabnice v Kanalski dolini

Zadnji sneg — na mali in veliki pust — je napravil precej škode v kanalski dolini. Najbolj prizadeti so gospodarji na ukvanski planini: nekateri so zgubili male senike, drugim pa so plazovi odnesli hleve.

V nedeljo so opazili iz Žabnic, da je izginila na Svetih Višarjah streha gostilne v cerkveni hiši pod župniščem. Vdrila se je pod težo mokrega snega.

Razen na glavni cesti, hodimo precej visoko... tako, da stopamo v hiše kot da bi šli v klet.

Do zdaj ni bilo hušjih nesreč, nevarnosti pa ne manjkajo; saj — na primer pri Puharju so prišle kar tri osebe pod sneg, ki je padel iz strehe na dvorišče in na cesto.

... Danes 12. t. m. pa dežuje: ljudje imajo strah pred poplavo. Ako bo vreme ugodno, bo jutri odšla na Višarje ekspedicija, da pogleda kako je s cerkvijo in drugimi hišami.

Rubije

V ponedeljek popoldne 12. t. m. smo spremili k večnemu počitku na gabsko pokopališče tukajšnjega gospodarja Antona Devetaka, ki je prejšnjo soboto umrl v

Skoraj si želim smrti, tako osamljenega se čutim.

10. 8. 1913.

Danes je bil Mravlja pri meni. Vse sem mu razodel, izpovedal sem se mu pravzaprav. Pregovoril me je in dokazal, da je tudi moj načrt dober. Samo kamenite erke mojega imena na pročelju doma za starce mu ne ngajajo. To sem črtal v testamentu.

Mravlja je edini človek, ki me razume.

Meni je laže, dasi sem nekako žalosten. Mravlja je izbral le boljši način, on je pomagal živim, jaz bom pa skoraj umirajočim.

Tolaži me le to, da mojega imena ne bo na zavodu. Naj tudi po smrti ostanem sam, kakor sem bil v življenju.

Velika pusta samota me objemlje. Kar je še svetlega v meni, mi je dal

bolnici v Trzinu po daljši bolezni. Pogreba se je udeležilo tudi zastopstvo slov. učiteljskega v Gorici, kjer študira pokojnikova hči Ivanka. Rajni Tone je bil dober mož, ki se je moral težko boriti za preživljanje svojih štiri otrok kot kolon barona Bianchija. — Preostalih naše sožalje.

Št. Lenart v Slov. Benečiji

Dne 6. 2. 1951 sta praznovala svojo srebrno poroko v Št. Lenartu v slov. Benečiji zakonca Čuk Peter in Kjačič Celesta. Zakonca sta se na ta dan udeležila sv. maše, katero je za njiju daroval njihov župnik č. g. Angel Kračina, ki jima je ob tej priliki zelo ganljivo govoril o pomenu in potrebi dobrih krščanskih družin. Zakonca izhajata iz globokoverne družine Lukonovih iz Utane pri Št. Lenartu. V njihovi družini srečamo več redovnih poklicev. G. Čuk Peter je pa cerkveni ključar v Št. Lenartu. Mi jima ključemo še na mnogo leta v skupnem zakonskem življenju!

ŠPORT

Povratne tekme v 4. kolu nogometnega prvenstva:

□ V Genovi: živa igra, polna dramatičnih situacij in divjih napadov. »In extremis« je GENOA — čudežno — izenačil in prišel v vodstvo (3-2). COMO ni bil lahek plen. □ FIORENTINA je — povsem zaslužno — zabila »dva gola« vratarju ekipe LUCHESE. Dan za dnem bolj jekleni florentinsko moštvo!

□ NOVARI je usmiljeni Jupiter naklonil veliko srečo. Odprle so se zatvorske... neba in sodnik je moral prekiniti igro, ko je vodila UDINESE (0-1).

□ Korak za korakom popušča TORINO. Tudi v Rimu (LAZIO) je nastopil v nepopolni postavi: 0-3. Izgubil je celo enajstko! □ JUVENTUS je — igraje — premagal nasprotnika SAMPDORIJO (7-2). Skušala bo čimprej iztrgati vodstvo iz rok milanskega kluba, ki je le s težavo potisnil v predajo Neapelj (komaj 2-1!).

□ Čisto normalna sta izida: PALERMO - BOLOGNA: 1-1 in ATALANTA - PRO PATRIA: 1-0.

□ Enajstovico ROMA pa premetavajo uspehi in porazi. V nedeljo proti PADOVI: 1-3.

□ Triestina - INTER 2-1 (1-1).

Ali naj Internazionale pokolje vse nade, da bo letos postala ligaški prvak?

V prvem delu nogometnega prvenstva je razsvetlila kakor meteor nebo z blestečimi zmagami. Dandanes pa... Ali je prehitro zgorela?

Ukrotila jo je »siromašna in boleha« TRIESTINA.

FRANCIJA A - JUGOSLAVIJA A : 2-1
FRANCIJA B - JUGOSLAVIJA B : 2-3
FRANCIJA C - JUGOSLAVIJA C : 2-1

ZAHVALA

Vsem onim, ki so se na katerikoli način spomnili našega blagega in ljubljenega pokojnega očeta

Žvanut Ivana

zlasti prečastiti duhovščini in gospodu zdravniku dr. Gressi-ju ter travniškemu pevskeemu zboru se tem potom iskreno zahvaljujem

družina ŽVANUT

SOBO ALI LOKAL, KI BI BIL PRIMERNEN ZA KIPARSKI ATELJE V MESTU (TRST), ISCEM ZA TAKOJSNJO VSELITEV. PONUDBE POSLJITE NA MOJ NASLOV: KIPAR FRANCE CORSE, TRST, VIA SORGENTE 5/II.

Odgovorni urednik: Stanko Stanic
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Mravlja...

Ko sem končal brati dnevnik pokojnega gospoda Hrena, je tudi notar dovršil svoje delo.

»Kaj naj napravim s knjižico, ki ste jo prebrali? Ali naj gre v arhiv, ali naj jo vržemo v peč? me je vprašal.

»Ne vem.« sem odgovoril.

Notar je vzel knjižico in jo zaklenil v blagajno.

Mislim, da bi bilo najboljšje, da pride ta knjižica v hodoči dom, za katerega je gospod Hren zapustil svoje premoženje. Iz teh bornih zapiskov bo sijalo njegovo ime človeštvu trajnejše in lepše kakor iz kamenitih erk, ki jih ne bo na pročelju zavoda brez imena.

(Konec)